

HIILANG

VEEBRUAR 2003, SISSEASTUJA ERI

Uksed on taas avatud

Siim Sikkut, HTG vilistlane
aastast 2001, ütles pärast
õppima asumist USAs:
"HTG haridus on
maailmatasemel haridus.
Nüüd julgen seda üsna
kindlalt väita." Kuid mis on
selle põhjus? Kas see, et
õpilastel on rohkem
vabadusi, kuid sellest
tulenevalt ka enam
kohustusi ja suurem

vastutus? Või ehk see, et
õpilastelt oodatakse
kõrgeid tulemusi, aktiivset
tunniosalust, iseseisva töö
oskusi? Või on põhjus
hoopiski selles, et HTG-s
on õpilased, kes tulevad
õppetöö kõrval toime ka
kõige muuga? Kahtlemata
on neid põhjuseid palju
rohkem.

Kuid üks on selge - siit

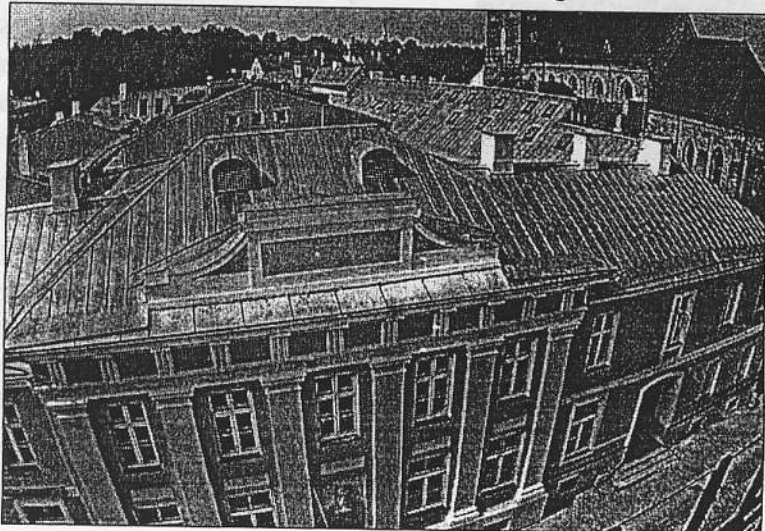
antakse palju ja sa
jõutakse palju. S
osatakse koostööd te
ning aktsepteeritak
t e i n e t e i s
koostööpartneritena.

Head 9. klassi
lõpetajad!

Kool jätab teile õiguse
valida oma hariduse t
sest Hiina vanasõna ütle

"On palju te
mis viiv
mäetippu, ku
vaade sealt
alati üks
seesama". Me
kooli uksed o
tublidade ja õppi
tahtvatel
noortele ala
lahti.

Ott Ojave
direkt

Nii need päevad lähevad...

Midagi tiriseb. See ei saa ometi olla kell. Väljas on veel nii pime ja seierid alles 6.30 peal. Aga see on kell. Ajan ennast püsti, viin läbi hommikused protseduurid ja juba seisangi bussipeatuses. Väljas on mingi -27 vist, aga ei, meie

koolis külmapüha ei eksisteeri, me oleme ikkagi eliitkool. Buss hilineb nagu tavaliselt, hea isegi, et ta sellise ilmaga peatuseni jõudis. Justnimelt minu peatuseni, sest järgmises peatuses jäi ta lõplikult seisma. Peale pikki

Tihti on treffneristid sunnitud pärast raskeid tööpäevi koju lausa roomama

rännakuid olen juba peaaegu koolimaja juures ja siis lööb raekoja kell 8. Teen paar kiiremat sammu, sest:

1. külm on
2. olen hiljaks jäänud

3. ük s matemaatika ülesanne on tegemata.

8.02 astun koolimaja uksest sisse. Mind ootab seal juba direktor, kes kirjutab u s i n a l t

patustaja nime üles ja küsib hilinemise põhjust. Vastan, et buss läks katki. Direktor vaatab mind seda-räägivad-nad-kõik-pilguga. Kiirelt lippan matemaatika klassi poole; esimene tund kuuest matemaatikast, mis mind see nädal reaalklassi õpilasena ees ootavad. Pluss veel kaks matemaatika praktikumi, mis küll toimuvad üle nädala. Ja siis veel 5 füüsikat ja potentsiaalselt ka 5 informaatikat, kuigi hetkel käimasoleval perioodil seda õppeainet ei ole. Muidugi lisanduvad sinna veel kõik teised ained, nii et koos valikainetega on iga päev 8 lõbusat ja vahel mitte nii lõbusat tundi garanteeritud. Kaks matemaতিকat ongi nagu linnulennul läbi saanud, samas kui järgmine, muusikaajaloo tund, venib ja venib ja venib ja siis on vaimuliku muusika näite vahele kuulda ka klassikalist

muusikat mängiv koolikell. Nüüd kiirelt alla, sest täna on sööklas supipäev. Kehtib reegel, kes hiljaks jääb, see ilma jääb, kuigi ega see eriti suur kaotus ei ole, sest kõhtu korralikult täis ei saa keegi. Seejärel tuleb geograafia, mis möödub kiiresti ja ilma probleemideta, see on justkui eelmängjärgnevale vene keel paaristunnile. Poolteist tundi suhtlemist vene keeles! Kuna käesolev periood lõpeb vene keeles suulise arvestusega, siis on õpimotivatsioon tugevalt tõusnud. Arvestuselt vabastamiseks on tarvis teenida 8 hinnet, mis peavad enamasti olema kas neljad või viied. Minul on kaks hinnet, pole just eriti lootust-andev olukord. Kui vene keel läbi ning kodune töö, mis taas kord on jutustamine teemal "Minu koduloom" (minul muidugi sellist olendit ei ole), esitatud, algab füüsika praktikum. Vähemalt saab selles tunnis ennast veidi liigutada, sest tavaliselt on viimase paaristunni ajal

raske selget mõistust ja lahtisi silmi hoida. Seekord pillume laua äärelt mingit klotsi põrandale ja arvutame selle kineetilist ja potentsiaalset energiat. Just siis, kui oleme koos o m a pinginaabriga jõudnud meie arvates õige ja täpse vastuseni, käsib õpetaja veel relatiivse vea leida ja annab ühe ülesande juurde, mille peale tuleb meil taas kord t õ d e d a inimvõimete

piiratud ja lehele vastuseks kirjutada, et hea küsimus.

Kui tunnid lõppenud, on veel korvpallivõistlus, milles meie klass tasavägisel võitluses 30:15 12-ndike käest pähe saab. Siis lahkun koolimajast, väljas on taas pime, kell on umbes 16.30 ja temperatuur on langenud.

Edasi, mehed!

Kui tulin, oli pime, lähen, on pime, tekib tunne, et päev on raisku läinud. Tegelikult aga olen rõõmus iga hetke üle, mis koolimajas viibisin, ja ei kurda absoluutselt, et pean homme jälle kell 6.30 üles tõusma.

Mihkel Järveoja

Kuidas mina Treffnerisse tulin

Ei mäletagi täpselt, kust sai alguse kinnismõte, et lähen Treffnerisse õppima. Ilmselt kasvas see iseenesest.

Enne katsete tegemist üritasin maad kuulata ja uurida kuidas asjad tegelikult on. Tulemuseks olid liialdatud jutud selle kohta, et Treffneris ei saa ikka hakkama ja kool võtab viimsegi aja. Oleksin ilmselt pidanud teadjamate inimestega rääkima, sest see polnud õige.

Jah, hirm oli küll. Selline hirm, nagu suurte "asjade" ees ikka on. Ja Treffnerisse minek tundus mulle piisavalt suure sündmusena, et karta ebaõnnestumist. Tagantjärele võib muidugi öelda, et hirm oli asjatu. Ent see oli esimene kord, kus tuli end tõestada ja teha seda tundmatus olukorras.

Sisseastumine

Enne sisseastumisüritust võtsin endale nädalakese, et õpitud materjali korrata.

Tegelikult on testideks õppimisega nii, et materjali võib üle vaadata, kuid on selge, et kui varem ikka tuhkagi pole õppinud, siis paari päevaga ei omanda kõike.

Pärast teste oli pea paks ja ma tundsin, et kogu mu tarkus on välja imetud ning ainuke mõte oli, et ei läinud kuigi hästi. Lohutav oli kuulda, et teised tundsid umbes sama. Läksime ja istusime kaaskannatajatest sõpradega pontšikubistroosse, keeldudes kategooriliselt rääkimast testidest. Kõnelesime püüdlikult ilmast ja kõigest muust, aga kõik lõppes ikkagi sellega, et lahkasime katseid ja otsisime küsimustele õigeid vastuseid.

Oodata on raske

Kulus vastikult palju aega, enne kui vastuvõtu tulemused teatavaks tehti. Selle aja jooksul jõudsin end ette valmistada

halvimaks. Imelikul kombel ei mäleta ma, et oleksin tundnud mingit paanikat katseid tegema minnes, vaid hoopis tulemusi oodates. Nägin õudusunenägusid sellest, kuidas sissesaanute nimed üles pannakse ja minu oma teiste hulgas pole.

Mina polnud ainuke, kes Treffnerit öösiti unes külastas. Üks mu sõbranna nägi unenägu, mis näitas, et HTG on tegelikult internaatkool raudvoodite ja karmi korraga – nii et otsuseelne aeg oli igati kummaline. Aga tulemus oli ootamist väärt.

Kuna ma ei tahtnud, et mõni mu koolikaaslane mulle koridoris vastu jalutaks ja ütleks kahetsevalt: "Oi, Mari, sa ei saanud sisse," siis võtsin omavoliliselt vaba tunni ja sõitsin Treffnerisse ise kohale. Teadete tahvli ees oli jube tunglemine ja endale tuli käte-jalgadega teed teha, kuid, oh rõõmu: minu nimi oli seal. Lendasin

mööda Rüütli tänavat tagasi oma vanasse kooli ja pooljoostes märkasin äkki, et päike paistab.

Vestlus

Nüüd tuli hakata vestluse peale mõtlema. Tol päeval õnnestus mul vajalik dokument maha unustada ja sellest läksin ma veidi paanikasse, aga tuli välja, et katki polnud midagi. Kui astusin klassiruumi, oli seal veel kahtkümmend inimest

ja direktor Ott Ojaveer ütles: "Niisiis, täna esitate küsimusi teie, mitte mina." Meie olime need õnnelikud inimesed, kes testide tulemuste põhjal vestluseta sisse said.

Erinevatest allikatest tean, et vestlus pole midagi jubedat. Karta pole midagi: ega vestlus pole mõni kohtusaalis ülekuulamine. Sõna "vestlus" ise kõlab juba sõbralikult ja soojalt. Tuleb lihtsalt paar tähtsat asja enda jaoks paika

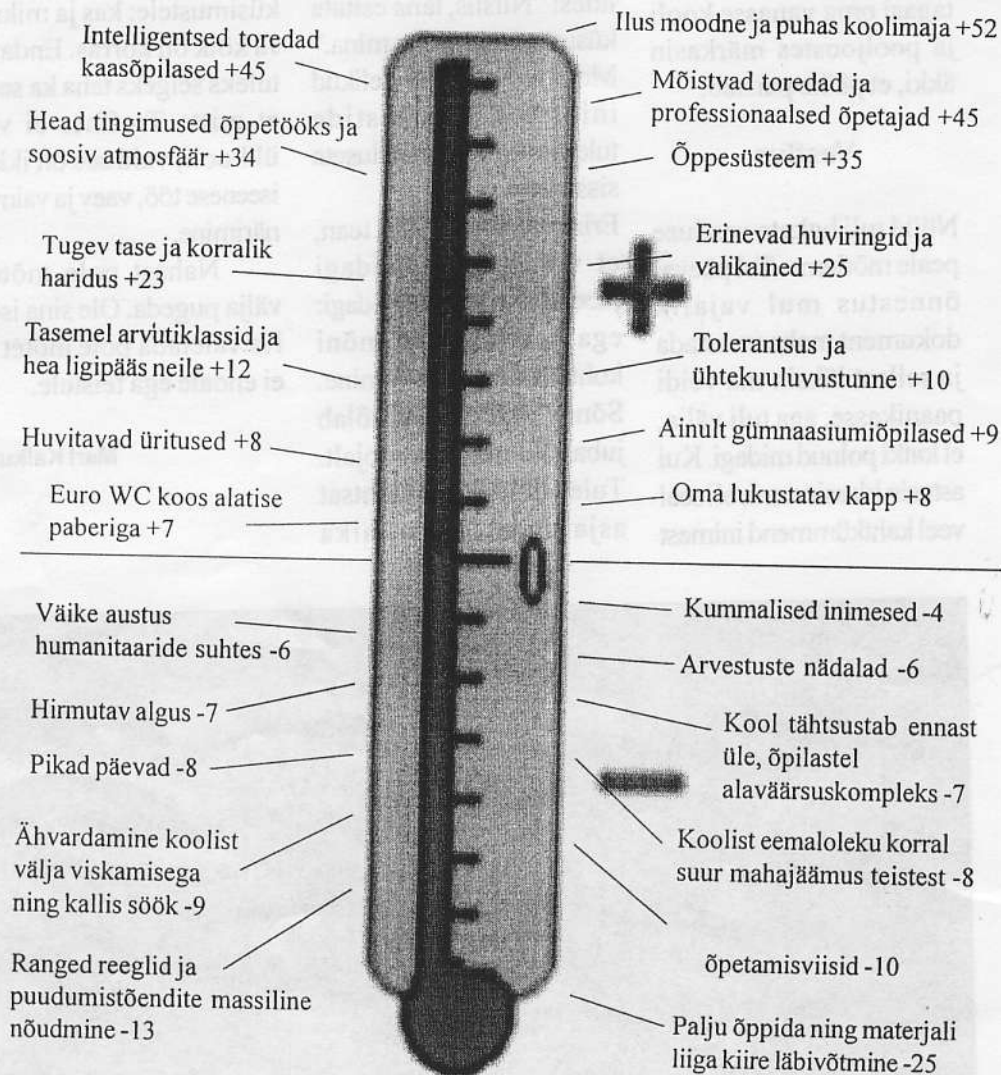
panna, vastata enda jaoks küsimustele: kas ja miks? Ja kõik on korras. Enda tuleks selgeks teha ka see, et mitte Treffner ei vii ülikooli, vaid see on ikkagi iseenese töö, vaev ja vaimu närimine.

Nahast pole mõtet välja pugeda. Ole sina ise. Ka valetada pole mõtet, ei endale ega teistele.

Mari Kalkur

HTG õpetajaskond ootab pikisilmi uute rebaste saabumist

Aluseks on võetud 88 õpilase hulgas läbi viidud küsitlus

Soovituskiri lehelugejale.

Ilmselt oled tulevane sisseastuja. Tuletame meelde, et kui Sul on edukal läbitud... (vali õige vastusevariant)*:

õ) sisseastumiskatsed;

ä) sisseastumiskatsed ja vestluse;

ö) sisseastumiskatsed, vestluse ja lõpueksamid;

ü) sisseastumiskatsed, vestluse, lõpueksamid ja lõpupeo;

oled teretulnud meie töökasse kooliperre. Sealjuures pea meeles, et suvi on loodud eelkõige ettevalmistuseks. Selle edukaks läbimiseks koostasime nimekirja asjadest, mida Sa ilmtingimata vajad. Siin nad on, ilma tähesikulise järjekorrata:

1) kohev saba rebasepõlveks

2) kõva ja kõlava helinaga äratuskell varahommikuseks ärkamiseks

3) soe vanaema kootud kampsunit talveperioodiks

4) kummitallaga sussid, sest igati hügieeniline on käia vahetusjalanõudes

5) kaevurilamp pimedas liikumiseks

6) kiirkirjutamisoskus

7) kauakestev kirjutusvahend

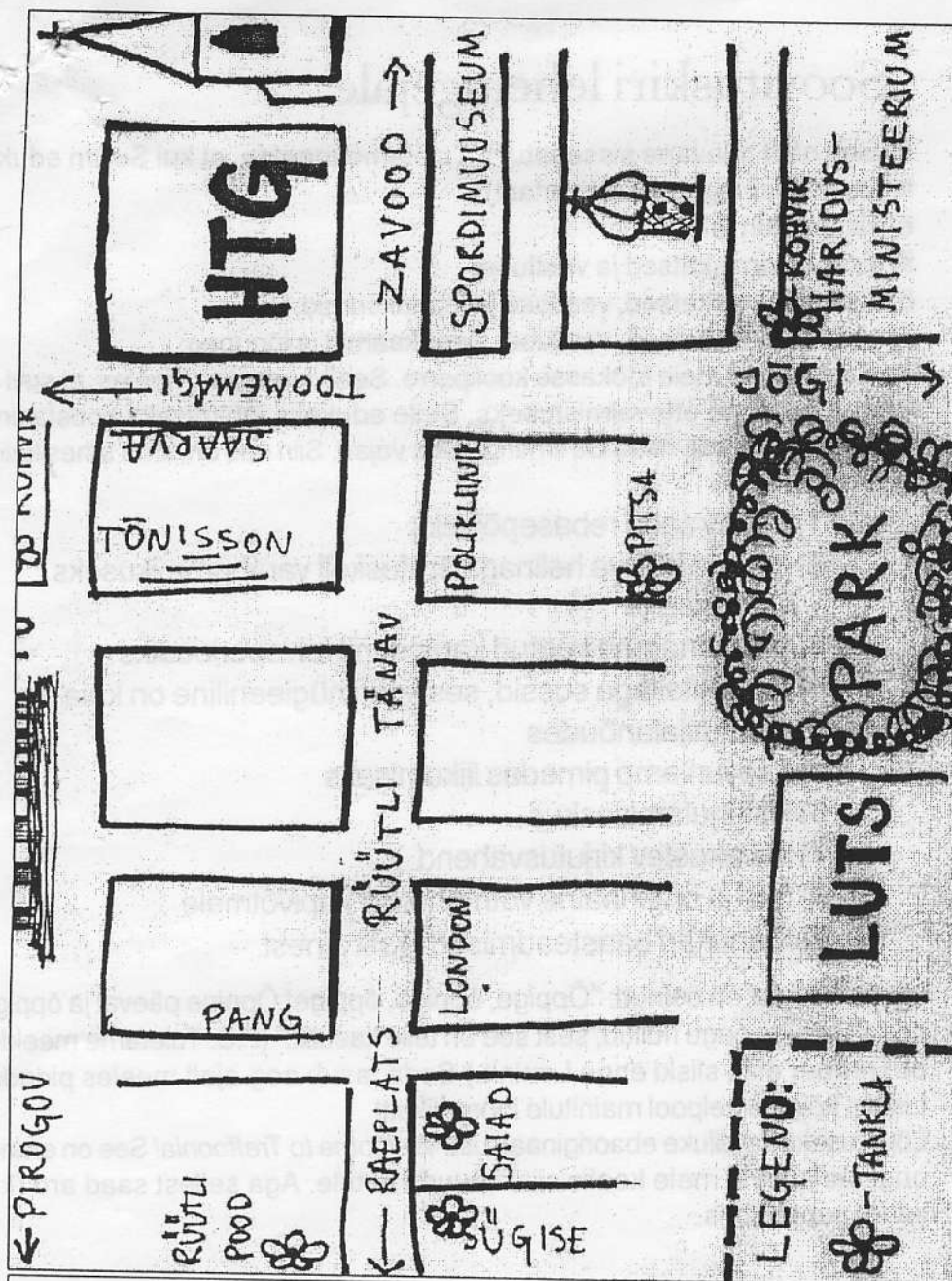
8) tore ja originaalne võtmehoidja kapivõtmele

9) mahukad baasteadmised igast ainest.

Hugo Treffner on öelnud: "Õppige, õppige, õppige! Õppige päeval ja õppige öösel, õppige nagu hullud, sest see on teile kasulik." (P.S. Tuletame meelde, et Treffner elas siiski enne Leninit.) Seda tasub aeg-ajalt meeles pidada. Lisaks kõigele eelpool mainitule loomulikult!

Lõpetuseks ka killuke ebaoriginaalsust: *Welcome to Treffoonia!* See on erand, originaalsusest meie koolis siiski puudu ei tule. Aga sellest saad aru (kui saad) septembris.

*Õige vastusevariant on loomulikult: ü)

Toimetused: Mihkel Järveoja, Mari Kalkun, Triin Visnapuu

Foto: Heivo Kikkatalo
Küljendus: Ivo Kund